

VETERANTOG

Passion i røg og damp

Alle elsker veteran tog. Men nogle gør mere ud af kærligheden end andre.

Flokken, der tag del i arbejdet lige dén dag. Johannes Gravgaard og Steen Christensen er nr. fem og ni fra venstre.

Der er noget med gamle damplokomotiver, som især mænd kan lide. De store maskiner. Lugten af kul, røg og tjære. Mindet om en tid, hvor verden var overskuelig og til at forholde sig til. Maskineri og mekanik, der enten bare holder, eller kan holdes kørende ved hjælp af ståltråd og lidt snilde.

Jeg er på besøg hos Lokomotivklubben KLK. Klubben kører med sine gamle lokomotiver i mange sydjyske byer. Vejle, Fredericia, Kolding, Lunderskov, Haderslev, Åbenrå og Sønderborg for nu at nævne nogle af dem.

Jeg sidder sammen med Johannes Gravgaard, der er bestyrelsesmedlem i foreningen. Vi sidder i et kolonnehus helt ned til jernbanen i Lunderskov mellem Kolding og Vejen. Lige ovre på den anden side ligger Lunderskov Station.

Huset er gammelt. Malingen på døren er krakeleret, og afstanden mellem skallerne er næsten større end skallerne selv. En skovsneegl er kravlet ind gennem den lidt åbne dør. Her er køligt men hjerte-

varmt i en grad, der kan overraske en gæst, som knap kunne finde det store men anonymt beliggende sted for bunden af Bakken.

- Det kan være svært at sige, *hvorfor* man kan lide noget. Men for mit vedkommende handler det om den kultur- og industrihistorie, de gamle tog repræsenterer, siger Johannes Gravgaard.

- Men interessen kan også komme af, at man legede med modeltog som barn. Eller at man som håndværker er fascineret af de gamle teknikker, togene og dampmaskinerne repræsenterer, tilføjer han.

Den store verden

For nogle af KLK's medlemmer repræsenterer de gamle tog noget mere højtravende: Mindet om barndommen. Eller drømmen om fjerne lande og ubegrænsede muligheder.

Mens snakken er gået i det gamle kolonnehus, har Steen Christensen arbejdet i den anden ende af lokalet. Der skal monteres en ny bordplade.

- Jeg voksede op i midten

af ingenting. I Vorbasse. Den by var intet uden jernbanen. Intet kom til eller fra byen uden at gøre brug af jernbanen, siger han, mens han lægger den elektriske skruetrækker fra sig og bliver fjern i blikket.

- Jeg kan huske, at jeg som barn betragtede jernbaneskinneerne. Jeg fulgte dem med øjnene helt ud til horisonten, mens jeg tænkte på, at skinnerne gik helt til Rom. Hel til Rom! Så når jeg rørte ved skinnerne, rørte jeg på en måde lidt ved Rom. Dét var stort for en lille dreng i Vorbasse, siger han.

Dét sæt tanker og de drømme, som skinnerne og de store dampmaskiner satte ham i livet dengang, holder endnu. Derfor er han medlem af KLK.

300 medlemmer

Lokomotivklubben KLK har omkring 300 medlemmer. Cirka 30 er aktive i den forstand, at de deltager i kørslerne om sommeren og renoveringerne om vinteren. Dertil kommer markedsføring, ajourføring af arkivet osv.

- Vi mødes her i remisen hver torsdag og hver anden lørdag året rundt, siger Johannes Gravgaard. Og der er nok at tage fat på for de arbejdssomme folk. Renoveringer, reparationer og klargøring til syn. For det er nemlig ikke kun biler, der skal synes. Det skal lokomotiver og togvogne også.

- Sidste sæson blev vores damplokomotiv ikke godkendt. Derfor kørte vi kun sommerkørsel med vores diesellokomotiv. Nu har vi så sat alle kræfter ind på at få klubbens ældste damplokomotiv gjort klar til næste sæson, siger Johannes Gravgaard og peger på TKVJ 12.

- Dét kørte på Troldhede-banen. Vores klub blev oprettet, da den bane blev nedlagt. Så det lokomotiv er hele klubbens sjæl, siger han.

Toget ser mildest talt ikke klar ud. Men det *bliver* det, lover Johannes Gravgaard.

- Det har jeg måske sagt før. I flere år, måske endda. Men nu skal det være, siger han.

Af Peter Friis Autzen

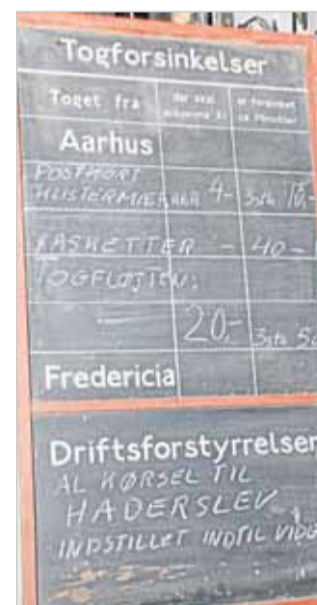
KLK's gamle lokomotiv, der ikke kunne passere gennem "synet".

De gamle skilte er fulde af historie. Her nævnes for eksempel Vejles hovedbanegård.

Vognmester Finn Petersen er ved at klargøre en vogn til syn.

Forsinkelser og driftsforstyrrelser blev meddelt på kridttavler.

Der er masser af detaljer ved de gamle tog. Her er der for eksempel elegante lofislamper.

Kaffepausen holdes i remisens eneste opvarmede værksted.

Der var engang, hvor det var ikke-rygerne, der måtte nøjes med særlige rum.

Thomas Thomsen fra Fredericia er lokomotivfører hos KLK og hos DSB. Her arbejder han på TKVJ 12.